

Öster Om Eden

Genomled långa aftonpromenader, i trånga skor för hennes skull.

Blödande fötter röda sandaler, färgade med mitt blod.

Själsplågad bortom döden, ihjältråkad av romantiken.

Fördriven fjärran öster om eden, uppslukad av vreden.

Pinsamt värre för kräsen i nöden, omringad av vilda horden,

Inhumana vårdare, sadister tjuvar och mördare,

Skinnskallar fylloslaver, krigsskadade jugoslaver,

Fucking bögar, och veganer, tjackpundarveteraner.

Bakom galler dånar skvaller, vem blir näst på tur som faller,

För hennes dolda intensioner, för hennes tajta dimensioner,

Bland horribla gangsterbossar, fett debila stjärtgossar,

Alla fucking lallarna, Handén Lena trallarna?

Frågan är om grekerna verkligen ödelade Troja?

För Hellens gunst och shit det tror jag ba är goja.

Lurad av ormen Eva betalade han priset,

För hennes synder förderevs Adam ut ur paradiset.

II

Fast mellan hopp och tvivel i ingenmansland,

Där drömmar sakta vissnar och rinner ut i sand.

Till alla som kan relatera ni vet hur det känns,

När hela världens tyngd på ens axlar ställs.

III

Nietzsche var nog trots allt ändå inne på rätt spår,

Det råder inga tvivel längre om att gud är död.

Utan hänsyn för vad ni tycker om kungen av fördärv,

Som man bäddar får man ligga skyll dig fucking själv.

Helt rätt nu är det ont om tid jag känner vibrationer,

Marken skakar för oss alla med nobla intensioner.

Vilsen mellan gott och ont förlorad i mitt skal,

För vägen till paradiset från helvetet är så hal.

Undrar ifall man hinner fram levandes i tid?

Allt jag vet är att ingenting varar för alltid.

Ser därför till att njuta man lever bara en gång,

Glider bort på afghanen undan livets rundgång.

Långt bort från den stelfrekventa dimensionen,

Till den värld där sanningen saknar versioner,

Till en värld där ingen jävel tvingas äta smulor,

Eller ständigt ducka undan för Kalasjnikovkulor.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Barabbas med Poeter.se id #133810 innehar upphovsrätten